

czym, międzykółkowym bazom maszynowym, spółdzielniom zorganizowanym przez kółka rolnicze oraz zespołom i zrzeszeniom rolniczym — w wysokości od 1 do 3%.

2. Banki mogą obniżać o połowę wysokość odsetek od kredytów wymienionych w ust. 1 pkt 1, udzielanych na finansowanie inwestycji, mających charakter istotnej modernizacji procesów technologicznych.

3. Nie pobiera się odsetek od kredytów na inwestycje jednostek i zakładów budżetowych.

§ 4. W razie przekroczenia planowanych kosztów inwestycji lub nierozliczenia inwestycji w terminie przewidzianym w umowie o kredyt banki mogą pobierać karne odsetki według stawek wyższych niż ustalone w § 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, jak również pobierać karne odsetki od kredytów wymienionych w § 3 ust. 3. Stawka karnych odsetek nie może przewyższać normalnej stawki oprocentowania kredytów o więcej niż 9.

§ 5. W razie gdy:

- 1) inwestycja została zakończona w terminie przewidzianym w umowie o kredyt lub przed tym terminem,
- 2) ostateczny koszt inwestycji okazał się równy lub niższy od kosztu planowanego

banki mogą dokonywać bonifikaty części odsetek od kredytów udzielonych na finansowanie tych inwestycji.

§ 6. Ustala się odsetki od kredytów na inwestycje i kapitalne remonty w spółdzielczym i indywidualnym budownictwie mieszkaniowym w wysokości do 3%.

§ 7. Ustala się odsetki od kredytów na inwestycje dla ludności wiejskiej i rzemieślników na wsi w wysokości 3%.

§ 8. Minister Finansów na wniosek Prezesa Narodowego Banku Polskiego może ustalić od kredytów wymienionych w §§ 6 i 7 odsetki wyższe w granicach do 6%.

§ 9. Od kredytów nie spłaconych w terminie banki pobierają odsetki za zwłokę w wysokości do 12%.

§ 10. Minister Finansów na wniosek Prezesa Narodowego Banku Polskiego ustala:

- 1) szczegółowe odsetki od kredytów wymienionych w § 2, w § 3 ust. 1 pkt 2, w § 6 i § 9,
- 2) wysokość karnych odsetek, o których mowa w § 4,
- 3) wysokość bonifikat odsetek w wypadkach, o których mowa w § 5.

§ 11. 1. Minister Finansów na wniosek Prezesa Narodowego Banku Polskiego może:

- 1) ustalać odsetki od kredytów nie wymienionych w niniejszej uchwale,
- 2) określać rodzaje kredytów, od których banki nie pobierają odsetek,
- 3) ustalać dla określonych grup kredytobiorców lub rodzajów kredytów odsetki niższe niż ustalone w niniejszej uchwale.

2. W stosunku do poszczególnych kredytobiorców decyzje w sprawie stosowania ulg w oprocentowaniu lub zwolnienia od oprocentowania kredytów podejmują: Prezes Narodowego Banku Polskiego, naczelni dyrektorzy Banku Inwestycyjnego i Banku Rolnego oraz Prezes Zarządu Banku Handlowego w Warszawie SA.

§ 12. Banki mogą pobierać od jednostek gospodarki uspołecznionej odsetki od kredytów obrotowych i inwestycyjnych wyższe od określonych w § 3 ust. 1 pkt 1 lub ustalonych na podstawie § 10 pkt 1 i 2 oraz § 11 ust. 1 pkt 1 i 3 — w razie stwierdzenia nieprawidłowości w gospodarce kredytobiorcy. Wysokość podwyższonych odsetek nie może przekroczyć 12%.

§ 13. Minister Finansów na wniosek Prezesa Narodowego Banku Polskiego ustala:

- 1) jakie kredyty udzielane przez Narodowy Bank Polski innym bankom podlegają oprocentowaniu i w jakiej wysokości,
- 2) wysokość odsetek od kredytów udzielanych przez Bank Rolny spółdzielniom oszczędnościowo-pożyczkowym,
- 3) wysokość odsetek od kredytu udzielanego Przedsiębiorstwu Obsługi Ratalnej Sprzedaży „ORS”.

Odsetki od środków pieniężnych.

§ 14. 1. Banki płacą odsetki:

- 1) od środków pieniężnych gromadzonych przez jednostki gospodarki uspołecznionej na rachunkach lokat terminowych — w wysokości do 6,5%,
- 2) od środków funduszy jednostek gospodarki uspołecznionej, przeznaczonych na finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów, z wyjątkiem środków na finansowanie inwestycji jednostek budżetowych — w wysokości do 3%,
- 3) od wkładów oszczędnościowych — w wysokości od 3 do 6,5%.

2. Minister Finansów na wniosek Prezesa Narodowego Banku Polskiego:

- 1) ustala szczegółowe stawki odsetek od środków pieniężnych określonych w ust. 1,
- 2) może ustalić obowiązek płacenia przez banki odsetek od środków pieniężnych nie wymienionych w ust. 1.

§ 15. Minister Finansów na wniosek Prezesa Narodowego Banku Polskiego ustala, jakie środki gromadzone przez instytucje finansowe i ubezpieczeniowe na rachunkach bankowych podlegają oprocentowaniu i w jakiej wysokości.

§ 16. Banki nie płacą odsetek od środków pieniężnych, nie wymienionych w § 14 ust. 1 i nie określonych na podstawie § 14 ust. 2 i § 15.

Przepisy końcowe.

§ 17. Traci moc uchwała nr 56 Rady Ministrów z dnia 1 marca 1966 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz od środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 14, poz. 84).

§ 18. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1970 r., z tym że w 1970 r. przepisy § 3 ust. 2 i §§ 4 i 5 nie mają zastosowania do inwestycji centralnych i zjednoczeń podjętych przed 1 stycznia 1970 r., a kończonych w 1970 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

UCHWAŁA Nr 126 RADY MINISTRÓW

z dnia 15 lipca 1969 r.

w sprawie wytycznych co do tworzenia, organizacji i zasad działania państwowych jednostek projektowania.

W celu usprawnienia procesu projektowania oraz działalności i współpracy jednostek projektowania, na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Pra-

wo budowlane (Dz. U. z 1961 r. Nr 7, poz. 46 i z 1965 r. Nr 13, poz. 91) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się wytyczne co do tworzenia, organizacji i zasad działania państwowych jednostek projektowania, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. 1. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki w oparciu o wytyczne, o których mowa w § 1, określą w terminie do dnia 31 sierpnia 1969 r. zasady tworzenia, organizacji i działania państwowych biur projektów oraz pracownicy projektowych w państwowych jednostkach organizacyjnych, nie będących biurami projektów.

2. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych ustali w terminie do dnia 31 sierpnia 1969 r. szczegółowy zakres zadań terenowych zespołów usług projektowych przy wydziałach budownictwa, urbanistyki i architektury prezydiów powiatowych rad narodowych, miejskich rad narodowych w miastach stanowiących powiaty oraz dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw, osoby, które mogą być członkami tych zespołów, zasady organizacji i działania zespołów oraz skład i zakres działania komisji wyceny prac projektowych sporządzanych w zespołach.

3. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) w porozumieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki mogą wydać w sprawach dotyczących zakresu działania i organizacji podległych (nadzorowanych) jednostek projektowania niezbędne przepisy dostosowujące zasady, o których mowa w ust. 1, do specyfiki tych jednostek projektowania.

§ 3. Upoważnia się Ministra Obrony Narodowej do określenia w porozumieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki odstępstw od zasad ustalonych wytycznymi, o których mowa w § 1, w stosunku do jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

§ 4. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki ustalą w terminie do dnia 31 grudnia 1969 r. zasady zatrudniania i wynagradzania pracowników terenowych zespołów usług projektowych przy wydziałach budownictwa, urbanistyki i architektury prezydiów rad narodowych stopnia powiatowego i wynagrodzeń komisji wyceny prac projektowych, działających w tych zespołach.

§ 5. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego zapewni przystosowanie programów nauczania odpowiednich wyższych i średnich szkół oraz organizacji nauczania do potrzeb nowoczesnego projektowania kompleksowego, jak też organizowanie odpowiednich studiów podyplomowych.

§ 6. Prezydium Polskiej Akademii Nauk w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki powoła w terminie do dnia 31 grudnia 1969 r. odpowiedni ośrodek naukowy do prowadzenia prac z dziedziny teorii i automatyzacji projektowania.

§ 7. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), którym podlegają jednostki projektowania, zapewnią zorganizowanie w terminie do dnia 31 grudnia 1969 r. w tych jednostkach sprawdzania jakości wykonywanych prac projektowych w oparciu o zasady, o których mowa w § 2 ust. 1.

§ 8. Dla umożliwienia łączenia biur projektów, biur konstrukcyjnych i jednostek naukowo-badawczych w biura projektowo-badawcze lub projektowo-konstrukcyjne oraz

tworzenia w biurach projektów zakładów badań i doświadczeń — Minister Finansów określi zasady systemu finansowego tych jednostek, a Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki — zasady zatrudniania i wynagradzania ich pracowników. Określenie tych zasad powinno nastąpić w terminie do dnia 31 grudnia 1969 r.

§ 9. 1. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki i Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wydadzą w terminie do dnia 31 grudnia 1969 r. wytyczne w sprawie przystosowania jednostek projektowania do nowoczesnych metod projektowania.

2. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) zapewnią w narodowych planach gospodarczych środki niezbędne do realizacji zadań wynikających z wytycznych, o których mowa w ust. 1.

§ 10. 1. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), w oparciu o wytyczne stanowiące załącznik do niniejszej uchwały oraz przepisy przewidziane w § 2 i 9 uchwały, przeprowadzą analizę dotychczasowej organizacji i działalności podległych jednostek projektowania, jak też możliwości zaspokojenia potrzeb w zakresie projektowania w układzie terenowym i ogólnokrajowym oraz opracują na podstawie wyników tej analizy w terminie do dnia 30 czerwca 1970 r. programy usprawnienia organizacji i działalności jednostek projektowania.

2. Programy usprawnienia organizacji i działalności jednostek projektowania (ust. 1) powinny być uzgodnione z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki oraz Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 11. Zaleca się centralnym związkom spółdzielczym stosowanie zasad zawartych w wytycznych, stanowiących załącznik do uchwały, oraz przepisów, o których mowa w § 2 ust. 1 uchwały.

§ 12. Z dniem wejścia w życie przepisów:

- 1) o których mowa w § 2 ust. 1 — traci moc zarządzenie nr 98 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 maja 1958 r. w sprawie organizacji projektowania w budownictwie państwowym (Monitor Polski Nr 41, poz. 233),
- 2) o których mowa w § 9 ust. 1 — traci moc uchwała nr 275 Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1961 r. w sprawie warunków realizacji zadań postępu technicznego w biurach projektów (Monitor Polski Nr 65, poz. 281),
- 3) o których mowa w § 2 ust. 2 i § 4 — traci moc uchwała nr 58 Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1968 r. w sprawie tworzenia terenowych zespołów usług projektowych przy wydziałach budownictwa, urbanistyki i architektury prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr 9, poz. 50).

§ 13. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki, Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki, Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Ministrowi Finansów, Ministrowi Obrony Narodowej, Ministrowi Oświaty i Szkolnictwa Wyższego oraz zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) i prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 126 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. (poz. 239).

WYTYCZNE CO DO TWORZENIA, ORGANIZACJI I ZASAD DZIAŁANIA PAŃSTWOWYCH JEDNOSTEK PROJEKTOWANIA

I. Zasady ogólne.

§ 1. 1. Państwowe jednostki projektowania tworzone są jako:

- 1) biura projektów,
- 2) pracownie projektowe w państwowych jednostkach organizacyjnych, nie będących biurami projektów.

2. Państwowe jednostki projektowania budowlanego tworzone są również jako terenowe zespoły usług projektowych przy wydziałach budownictwa, urbanistyki i architektury prezydiów rad narodowych stopnia powiatowego.

§ 2. 1. Państwowe jednostki projektowania dzielą się na jednostki powołane do wykonywania projektów i opracowań technologicznych dla potrzeb przemysłu oraz innych rodzajów produkcji i usług oraz na jednostki powoływane do wykonywania projektów i opracowań budowlanych (architektonicznych, konstrukcyjnych, instalacyjnych nie będących technologicznymi itp.).

2. Państwowe jednostki projektowania mogą specjalizować się w innych opracowaniach aniżeli wymienione w ust. 1, jak na przykład w sporządzaniu projektów i opracowań z zakresu organizacji produkcji i zarządzania.

3. W uzasadnionych wypadkach biura projektów mogą być łączone z jednostkami zaplecza naukowo-badawczego i biurami konstrukcyjnymi, tworząc biura (ośrodki) projektowo-badawcze lub biura projektowo-konstrukcyjne, a także — jeżeli to jest niezbędne do realizacji ich zadań — mogą prowadzić w zakresie swego działania odpowiednią działalność produkcyjną.

§ 3. W biurach projektów powołanych do wykonywania projektów i opracowań technologicznych mogą być tworzone pracownie wykonujące projekty i opracowania budowlane, jeżeli projektowanie budowlane w tych biurach ma charakter daleko posuniętej specjalizacji lub złożoność technologii danej branży wymaga stałego współdziałania technologów z projektantami budowlanymi.

§ 4. W biurach projektów powołanych do wykonywania projektów i opracowań budowlanych mogą być za zgodą właściwej jednostki nadrzędnej tworzone odpowiednie pracownie wykonujące projekty i opracowania technologiczne dla potrzeb branży (gałęzi, specjalności), w której działa biuro.

§ 5. 1. Biura projektów tworzone są na podstawie przepisów dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111), z tym że utworzenie, łączenie i likwidacja biura wykonującego projekty i opracowania technologiczne wymaga ponadto porozumienia z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki, a biura wykonującego projekty i opracowania budowlane — porozumienia z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, bądź obu tych organów w stosunku do biura wykonującego zarówno projekty i opracowania technologiczne, jak i budowlane oraz do biur, o których mowa w § 2 ust. 2.

2. Przepisy wytycznych dotyczące biur projektów stosuje się również do innych przedsiębiorstw państwowych mających za przedmiot działania wykonywanie projektów i opracowań technologicznych lub projektów i opracowań budowlanych.

§ 6. Nadzór zwierzchni nad biurami projektów tworzonymi przez prezydium rad narodowych sprawuje Minister Bu-

downictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, z wyjątkiem:

- 1) biur projektów, których zakres działania obejmuje projektowanie urządzeń gospodarki komunalnej i remontów w budownictwie ogólnym, nad którymi nadzór zwierzchni sprawuje Minister Gospodarki Komunalnej,
- 2) biur projektów budownictwa rolniczego, nad którymi nadzór zwierzchni sprawuje Minister Rolnictwa.

§ 7. 1. Pracownie projektowe w państwowych jednostkach organizacyjnych nie będących biurami projektów tworzone są na zasadach obowiązujących dla tworzenia komórek organizacyjnych w tych jednostkach.

2. W kombinatach i dużych przedsiębiorstwach państwowych (np. Przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe”) pracownie, o których mowa w ust. 1, mogą posiadać organizację wewnętrzną przewidzianą dla biur projektów.

3. Utworzenie pracowni projektowych w państwowych jednostkach organizacyjnych nie będących biurami projektów może nastąpić po uzyskaniu na to zgody właściwej jednostki nadrzędnej.

4. W wypadkach uzasadnionych gospodarczymi potrzebami kombinatów i przedsiębiorstw państwowych mogą być tworzone w nich pracownie (zespoły) projektowe na czas wykonywania określonego zadania.

§ 8. 1. Państwowe jednostki projektowania w zakresie swego działania, ustalonego w akcie o ich utworzeniu, powołane są do wykonywania prac projektowych oraz innych prac związanych z przygotowaniem inwestycji, modernizacją i remontami, do opracowywania założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji bądź współpracy przy ich opracowywaniu oraz do pełnienia nadzoru autorskiego.

2. Państwowe jednostki projektowania mogą również podejmować się wykonywania niektórych usług, określonych w przepisach szczególnych, a mianowicie:

- 1) opracowywać programy rozwoju i rekonstrukcji branż (gałęzi),
- 2) pełnić nadzór inwestorski, funkcje generalnego wykonawcy, generalnego dostawcy maszyn i urządzeń, inwestora zastępczego itp.

3. Państwowe jednostki projektowania wykonujące projekty i opracowania technologiczne mogą również sporządzać założenia konstrukcyjne dla unikalnych maszyn i urządzeń technologicznych oraz wykonywać inne prace związane z przygotowaniem rozwiązań technicznych i technologiczno-konstrukcyjnych.

4. Państwowe jednostki projektowania powinny w swej działalności zapewnić uzyskiwanie postępowych i nowoczesnych rozwiązań projektowych oraz wpływać na rozwój postępu technicznego w gospodarce narodowej.

§ 9. 1. W biurach projektów działają komórki (samodzielne stanowiska pracy) produkcyjne i pozaprodukcyjne.

2. W komórkach produkcyjnych biura projektów mogą być zatrudnieni odpowiedni specjaliści spoza biura projektów, jak np. z innych jednostek projektowych, z jednostek naukowych, jednostek właściwego zaplecza naukowo-badawczego, zakładów przemysłowych itp. na czas opracowywania określonego zadania.

3. Zatrudnianie specjalistów, o których mowa w ust. 2, w komórkach produkcyjnych może nastąpić w drodze dodatkowego ich zatrudnienia bądź w drodze oddelegowania tych osób przez pracodawcę do czasowej dyspozycji biura

projektów. Oddelegowanie następuje za zgodą zainteresowanej osoby. Na okres oddelegowania pracownik skierowany do biura projektów otrzymuje w jednostce macierzystej urlop bezpłatny, po którego upływie należy zapewnić mu powrót na dotychczasowe lub równorzędne stanowisko z wynagrodzeniem nie niższym, niż otrzymywał przed oddelegowaniem. W okresie oddelegowania pracownik otrzymuje wynagrodzenie w jednostce, do której został oddelegowany, według zasad obowiązujących pracowników biur projektów, nie niższe niż otrzymywał w jednostce delegującej.

4. Przepisy ust. 2 i 3 mogą być stosowane również w pracowniach projektowych w państwowych jednostkach organizacyjnych nie będących biurami projektów.

§ 10. W biurach projektów działają rady techniczno-ekonomiczne, będące organami doradczymi i opiniotwórczymi dyrektora biura. W pozostałych państwowych jednostkach projektowania rady techniczno-ekonomiczne mogą być tworzone zależnie od potrzeb i możliwości.

§ 11. Dyrektorzy (kierownicy) biur projektów i pracowni projektowych w państwowych jednostkach organizacyjnych nie będących biurami projektów obowiązani są zapewnić i odpowiednio zorganizować sprawdzanie jakości i zgodności wykonywanych prac projektowych z założeniami techniczno-ekonomicznymi inwestycji i przepisami technicznymi oraz kompletności projektu i skoordynowania wszystkich rozwiązań objętych projektem. W miarę możliwości sprawdzanie to należy także zapewnić w terenowych zespołach usług projektowych.

II. Biura projektów.

§ 12. Biura projektów wykonujące projekty i opracowania technologiczne dzielą się na:

- 1) branżowe biura projektów przygotowujące dokumentację kompleksową inwestycji dla potrzeb określonych branż (gałęzi) produkcji i usług w oparciu o prace własne i prace zlecone innym jednostkom projektowania,
- 2) specjalistyczne biura projektów przygotowujące opracowania projektów dotyczących zagadnień wspólnych dla różnych branż (gałęzi) produkcji i usług.

§ 13. Biura projektów wykonujące projekty i opracowania budowlane dzielą się na:

- 1) biura projektów budownictwa przemysłowego, wykonujące prace projektowe dla obiektów budowlanych budownictwa przemysłowego,
- 2) biura projektów budownictwa ogólnego, wykonujące prace projektowe dla obiektów budowlanych budownictwa mieszkaniowego, szkolnego, administracyjnego, kultury, służby zdrowia, opieki społecznej itp.,
- 3) biura projektów budownictwa rolniczego, wykonujące prace projektowe dla budownictwa rolniczego,
- 4) biura projektów budownictwa inżynierskiego, wykonujące prace projektowe dla poszczególnych działów budownictwa inżynierskiego, jak komunikacji, wodociągów, kanalizacji, ciepłownictwa itp.,
- 5) biura projektów robót specjalistycznych, wykonujące prace projektowe wąskiej specjalności dla konstrukcji, instalacji lub urządzeń budowlanych stosowanych w wielu działach budownictwa.

III. Pracownie projektowe w państwowych jednostkach organizacyjnych nie będących biurami projektów.

§ 14. 1. Pracownie projektowe w państwowych jednostkach organizacyjnych nie będących biurami projektów tworzy się przede wszystkim w jednostkach wykonawstwa inwestycyjnego (przedsiębiorstwach i zjednoczeniach) jako za-

plecze projektowe do obsługi prowadzonej działalności budowlanej i montażowej.

2. Pracownie projektowe mogą być tworzone także dla obsługi projektowej w zakresie własnej działalności inwestycyjnej lub remontowej innych państwowych jednostek organizacyjnych.

IV. Terenowe zespoły usług projektowych.

§ 15. 1. Na terenach, na których uspołecznione jednostki projektowania nie zaspakajają zapotrzebowania na prace projektowe dla indywidualnego budownictwa oraz drobnych inwestycji i remontów jednostek gospodarki uspołecznionej, prezydii powiatowych rad narodowych, miejskich rad narodowych w miastach stanowiących powiaty oraz dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw mogą tworzyć terenowe zespoły usług projektowych, jako zakłady budżetowe działające przy właściwych wydziałach budownictwa, urbanistyki i architektury.

2. Nadzór nad działalnością terenowych zespołów usług projektowych sprawują prezydii właściwych powiatowych (równorzędnych) rad narodowych.

3. Terenowe zespoły usług projektowych prowadzą gospodarkę finansową na zasadach zakładów budżetowych, powiązanych z budżetem terenowym. Na finansowanie działalności zespołów nie mogą być dokonywane dopłaty ze środków budżetowych.

4. Terenowy zespół usług projektowych ulega likwidacji, gdy uzyskane wpływy nie wystarczają na pokrycie wydatków związanych z działalnością zespołu lub gdy potrzeby społeczne w zakresie projektowania zostaną zaspokojone przez inne uspołecznione jednostki projektowania.

V. Organizacja procesu projektowania oraz obsługi procesu inwestycyjnego.

§ 16. 1. Sporządzanie projektów inwestycji należy powierzać jednej jednostce projektowania, jako jednostce kierującej (biuru kierującemu).

2. Kierująca jednostka projektowania powinna brać udział w podejmowaniu decyzji, dotyczących zakupu maszyn i urządzeń z zagranicy.

§ 17. Dokumentacja techniczna maszyn i urządzeń nietypowych powinna być sporządzana przede wszystkim przez pracownie konstrukcyjne producentów maszyn i urządzeń tego typu na podstawie założeń konstrukcyjnych dostarczonych przez kierującą jednostkę projektowania.

§ 18. Dla inwestycji skomplikowanych pod względem technologicznym, funkcjonalnym, konstrukcyjnym lub w razie konieczności dostosowania rozwiązań projektowych do specyficznych warunków miejscowych zaleca się przeprowadzenie konkursów dla uzyskania najwłaściwszych rozwiązań projektowych.

§ 19. 1. Organizowanie, kierowanie i koordynację prac związanych z przygotowaniem i nadzorem nad realizacją projektu inwestycji powierza się w państwowych jednostkach projektowania wyznaczonym w tym celu osobom, w szczególności generalnemu i głównym projektantom.

2. Generalny projektant organizuje, kieruje i koordynuje prace związane z przygotowaniem i nadzorem nad realizacją projektu dla całości przedsięwzięcia (zadania) inwestycyjnego.

3. Główny projektant organizuje, kieruje i koordynuje prace związane z przygotowaniem i nadzorem nad realizacją projektu dla określonego obiektu lub zespołu obiektów realizowanych w ramach przedsięwzięcia (zadania) inwestycyjnego albo w zakresie określonej specjalności fachowej (branży) objętej projektem.

VI. Współdziałanie, kooperacja i koordynacja działalności państwowych jednostek projektowania.

§ 20. Wszyscy uczestnicy procesu inwestycyjnego obowiązyani są współdziałać przy wykonywaniu opracowań projektowych dla przedsięwzięć (zadań) inwestycyjnych; w szczególności ściśle ze sobą powinny współdziałać jednostki wykonujące projekty i opracowania technologiczne, jednostki wykonujące projekty i opracowania budowlane, biura konstrukcyjne, a w miarę potrzeby również jednostki zaplecza naukowo-technicznego.

§ 21. Współdziałające ze sobą państwowe jednostki projektowania powinny zawierać wieloletnie porozumienia o stałej kooperacji. W szczególności porozumienia takie powinny zawierać branżowe biura projektów z biurami projektów budownictwa przemysłowego, jak też biura projektów robót specjalistycznych z innymi biurami projektów budownictwa.

§ 22. Państwowe jednostki projektowania podporządkowane organizacyjnie różnym jednostkom nadrzędnym powinny być objęte stałą współpracą i koordynacją działalności na zasadzie porozumień gospodarczych zawieranych w trybie przepisów o współpracy i koordynacji gospodarczej.

VII. Rejonizacja i specjalizacja państwowych jednostek projektowania.

§ 23. 1. Branżowe biura projektów (§ 12 pkt 1) oraz ich oddziały powinny być rozmieszczone w rejonach, w których działają odpowiednie placówki naukowe i naukowo-badawcze, wyższe uczelnie i instytuty oraz zakłady przemysłu związanego z daną branżą (gałęzią).

2. Specjalistyczne biura projektów wykonujące projekty i opracowania technologiczne (§ 12 pkt 2) powinny działać w ramach organizacji wyspecjalizowanych producentów maszyn i urządzeń albo wykonawców specjalistycznych robót jako ich zaplecze projektowe i być rozmieszczone stosownie do potrzeb tych producentów lub wykonawców.

§ 24. 1. Biura projektów budownictwa przemysłowego, ogólnego, rolniczego i inżynierskiego (§ 13 pkt 1—4) powinny być rozmieszczone stosownie do potrzeb poszczególnych województw.

2. Biura projektów robót specjalistycznych (§ 13 pkt 5) powinny działać w ramach wyspecjalizowanych wykonawców robót lub jednostek grupujących tych wykonawców, jako ich zaplecze projektowe.

§ 25. 1. Biura projektów budownictwa przemysłowego i biura projektów budownictwa ogólnego powinny specjalizować się w opracowywaniu projektów dla poszczególnych rodzajów obiektów budowlanych.

2. Specjalizacją powinny być objęte w szczególności biura projektów budownictwa przemysłowego, kooperujące stale z odpowiednimi branżowymi biurami projektów (§ 12 pkt 1).

§ 26. Przepisy § 23—25 nie mają zastosowania w razie wykonywania prac projektowych w wyniku konkursów.

VIII. Kierunki działania w zakresie doskonalenia procesu projektowania.

§ 27. Doskonalenie procesu projektowania powinno być objęte zadaniami planu postępu technicznego biura projektów.

§ 28. Plany postępu technicznego biur projektów powinny obejmować:

- 1) opracowywanie i wdrażanie nowoczesnych metod i technik projektowania, uwzględniających mechanizację prac obliczeniowych i robót pomocniczych, nowoczesne systemy gromadzenia, selekcji i przetwarzania informacji naukowych, technicznych i ekonomicznych, projektowanie modelowe oraz szerokie stosowanie opracowań typowych,
 - 2) doskonalenie kadry projektantów przez:
 - a) stałe doszkalanie projektantów,
 - b) okresową weryfikację kadry projektantów biur wykonujących projekty i opracowania technologiczne, a obsługujących branże, w których postęp techniczny jest szczególnie szybki,
 - c) zwiększenie zatrudnienia samodzielnych pracowników naukowo-badawczych,
 - d) współpracę z jednostkami naukowo-badawczymi w kraju i za granicą, jak też bezpośrednie kontakty projektantów z ośrodkami zagranicznymi w celu poznania nowoczesnych technologii maszyn i urządzeń oraz nowoczesnych metod i organizacji projektowania,
 - 3) zapewnienie zaplecza techniczno-badawczego przez:
 - a) powoływanie pracowni laboratoryjno-doświadczalnych albo prototypowych lub umożliwienie korzystania z zaplecza naukowo-technicznego zjednoczeń i resortów,
 - b) wyposażenie w nowoczesny sprzęt organizacyjno-techniczny,
 - c) tworzenie lub umożliwienie stałego korzystania z usług ośrodków obliczeniowych, wyposażonych w nowoczesną aparaturę elektroniczną,
 - 4) opracowywanie projektów norm, normatywów, wytycznych technicznych projektowania itp.
- § 29. 1. Dla zapewnienia właściwego poziomu rozwiązań projektowych oraz rozwijania postępu technicznego, ekonomicznego i organizacyjnego, w szczególności dla umożliwienia analitycznego i badawczego sprawdzania nowoczesnych rozwiązań, biura projektów dysponujące odpowiednimi warunkami organizacyjnymi i kadrowymi mogą tworzyć zakłady badań i doświadczeń.

2. Zgodę na utworzenie w biurze projektów zakładu badań i doświadczeń wyraża jednostka nadrzędna biura.

240

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 lipca 1969 r.

w sprawie oprocentowania środków trwałych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych, objętych planowaniem centralnym.

Na podstawie § 6 uchwały nr 279 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie oprocentowania środków trwałych w niektórych przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr 61, poz. 319) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu użyto określenia:

- 1) „uchwała” — oznacza ono uchwałę nr 279 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie opro-